

W NIEDZIELĘ DNIA I. CZERWCA 1866.

Z Wiednia d. 24. Maia.

Dalszy ciąg składek szlachejnych Węgrzynow na wezwanie nadwornego Węgierskiego Kanclerza, Hrabiego Palfy de Erdöd, dla wsparcia zniszczonych przez wojnę dziejczych prowincyj:

Król. wolne i gornicze miasto Konig berg 95 ryń. 49 kr.

Tomasz Enyedy 18 mecz żyta, 2 wołki i 300 ryń.

Dalsze składki kommitatu Raab 100 mecz pszenicy, 100 żyta i 971 ryń.

Gespan i dwory kommitatu Zoliens 2000 ryń.

Dalsze składki Temeszerskiego kommitatu 106½ mecz ziemniakow, 42 ięczmienia 96½ owsa, 114 kukurucy i 3255 ryń.

Dwory i gminy Batskiego kommitatu 815 mecz pszenicy, 507 ięczmienia, 590½ owsa, 14 cent. i 70 funt. mąki, 24½ mecz prosa, 24½ kukurucy i 8397 ryń. 52¼ kr.

X. Hamornik Kanonik Zipski i pleban w Namelowie 50 ryń.

Na d. 9 Maia spaliło się municypalne miasteczko Dobruszka w Czechach. Wojsko zbiegło się z pobliskich okolic na ratunek. Po między oficerami znajdował się tam Porucznik Hrabia Vetter, od Stuarta piechoty, któ-

ry słysząc narzekania i rozpacz rodziny o matkę żonka i oycę, który pozostał był w palącym się domu, a którego nikt nie śmiał już ratować, wpadł z niebezpieczeństwem życia przez płomień do domu i wyratował nieszczęśliwego od śmierci za pomocą syna, któremu przykładem swoim dodał ochoty.

Doktor lekarskiej nauki Karol Wagner w Laibachu, łącznie z Chirurgiem i nauczycielem sztuki położniczej Behofer, nie tylko zaszczerpił wielu dzieciom w Krainie bezpłatnie krowią ospę, ale nawet swoim kosztem podróż odbywał i procz tego każdemu zaszczerpienemu dziecku dał jeszcze upominek. Dziekan zaś i pleban wyższego Laibachu zachęcał lud do korzystania z tej dobroczynności. Rząd zatem Krainy widzi się być obowiązany do oświadczenia powyższemu trzej meżom swej wdzięczności.

Z Brynu d. 23. Maia.

Podług listu z Konstantynopola pod d. 20 Kwietnia odebrano przez listy z Perllji i Syryi wiadomość o śmierci Francuzkiego agenta Romieux. Wyjechał on był na początku przeszłej jesieni z Konstantynopola do Aleppu, gdzie krótko zabawiwszy udał się z zleceniami do Feth-Aly-Schaha, Króla Perskiego

go do tego stolicy Ispahanu. Uskutecznił nie-
dlugo swoje zlecenia, i powracając z Ispahanu
do Aleppo był od zbroynych ludzi na grani-
cy Perskiej ku Syryi napadnięty i zamordo-
wany. Niewiadomo dotąd czyli to byli roz-
bojnicy lub nasadzeni ludzie.

W Egipcie ma być otruty Francuzki a-
gent, który w bywszej armii Francuzkiej w
Egipcie był pierwszym sztabowym office-
rem.

D. 14 Kwietnia pobiegł z Konstantyno-
pola goniec do Petersburga, skąd także d. 16
przybiegł Rosyjski goniec, po którego przy-
byciu odprawił Rosyjski poseł z Reissen-
dem naradzenie, które do wielu domysłów
dało powód, zwłaszcza, iż Angielski poseł,
Lord Arbuthnot, miał starać się w tymże cza-
sie u Porty o ponowienie niektórych układów;
tymczasem Tureccy ministrowie zapewniają
ciągle: że Porta niechce przychylić się do ża-
danej strony, ale zostawać nieodmiennie przy
poślanowionym raz systemacie neutralności.

Z Korfu odebrano wiadomość, iż stojąca
tam Rosyjska armia, powrócić ma do oyc-
czyzny aż do 10.000 ludzi, które wraz
z krajevcami wystarczą na obronę tego
kraju.

Z Zemlina d. 12, Mata.

Pogłoska, jakoby Chresalowie przez
zdradę oddać chcieli Serwianom Belgrad, nie
potwierdziła się, to jednak potwierdziło się
zupełnie, że na d. 5 t. m. cała załoga Turec-
ka wyszła z Belgradu. Zamiarem Turków
było uderzyć na wsie pomiędzy Belgradem i
Szabaczem leżące i utrzymać się w nich, ie-
żeli można, dla przywrócenia komunikacji
z Szabaczem, częścią t.ż. przymusił ich do te-
go niedostatek żywności, który do najwyż-
szego doszedł stopnia. Skutek jednak nie od-
powiedział ich oczekiwaniom: zaraz jak tyl-
ko wyszli natrafili na mały korpus Serwian-

now, który, że był zasłabły do sparcia im
się, cofnął się spiesząc. W padli więc puśto-
sząc i zabiłając do Serwiykiej wsi o dwie
mile od Belgradu leżącej; lecz od naciągają-
cych z wszystkich stron Serwianow zostali w
krotce wypasteni. Cofanie ich nastąpiło po-
dług zwyczaju w naywiększym nieporządku,
i ocalenie swoje winni jedynie, iż byli pra-
wie wszyscy na koniach, a Serwianie pieszo.
Serwianie szli tuż za niemi i ścigali po dro-
dze więcey do siebie posłtkow. Po kilka ra-
zy przyszło do żywych potyczek, w któ-
rych Turcy zawsze stratę ponieśli, i z zolta-
wieniem zrobioney we wsi zdobyczy cofać się
mulieli. Pożno dopiero w nocy potrafili dostać
się do Belgradu, ale bez żadney zdobyczy, i
utrącić w tym dośu mieli przeszło 200 ludzi.
Belgradzianie z tej ich niepomysłności są do
rozpaczy przywieźzeni. Głód dokucza tak
bogoczom, jako i ubogim, gdyż znikąd nie
mają pomocy. Jak zaś wielka tam być musi
nędza pokazuje się ślad, iż poważyli się nie-
dawno pogrozić użyciem gwałtu przeciw tu-
teyszym poddanym, jeżeli od nich nie otrzy-
mają wsparcia. Kazali tu i w Pancowoy o-
świadczyć, iż na kilka tylko dni mają chleb,
ale wcale żadnych pieniędzy, więc jeżeli im
na pewny zaław nie będzie dostawiona żyw-
ność, tedy będą przymuszonemi zabierać
wszystkie po Dunaju i Sawie pływające statki.
Gdyby zaś i w tem doznali trudności, tedy
wpadną w tuteysze granice i nabiorą żywo-
ści. Z naszey strony odpowiedziano im nato:
iż za gotowe pieniądze dostawią im tyle, ile
będzie można bez uszczuplenia własney po-
trzeby, ale na rewersa lub załawy nie do-
stawić nie mogą, a przeciw napadowi lub
gwałtowi będą się umieli zabezpieczyć. Na-
koniec znalazł się tu człowiek, który dost-
awia Belgradzanom zboża i kukurycy, a bie-

rze zato rzeczy i t. d. Przeciw groźbom Tur-
ków poczyniono już potrzebne przygotowa-
nia: podwojono wszystkie strażę; przed bra-
mą ku Belgradowi stoi co noc 200 mieszczan
zbroynych, a czayki muszą całą noc po Du-
naju patrolować.

Jeżeli w Belgradzie wielka jest nęcza,
nierównie jest większa w Szabaczu. Rozpoczę-
te układy z uzcelnikiem Serwianem znowu
się na niczem skończyły, a mieszkańcy znay-
dują się w naysmutniejszym położeniu. Zato-
ga tamtejsza postanowiła przez kray naszego
Cesarza poysść Belgradzinom na pomoc, i
prosiła Peterwardzińskiego regimentu, stoiące-
go w Mitrowicach o wolne przejście przez
Syrmią, z zagrożeniem, jeżeli dobrowolnie
niepozwoili, iż gwałtu będzie przymuszo-
na użyć. Ażeby więc temu zapobiedz roz-
słał komendant regimentu do stojących w o-
kolicach officerow, aby natychmiast udali się
z swoimi żołnierzami z potrzebną ammuni-
cją na granice, a w niektórych miejscach za-
moczono nawet armaty.

Podług doniesień z wewnątrz Serwii, mia-
ła się stojąca już na granicach Serwii Tur-
cka armia, na przełożenie sąsiedzkiego dworu,
cofnąć do dawnych stanowisk.

Jerzy Czerny znajduje się teraz z swoim
Korpusem przed Szabaczem, który z wszyst-
kich stron opasał, i tak zapewnią czyni przy-
gotowania do szturm.

Na d. 4 t. m. przeznaczony do Paryża
nowy poseł Turecki, Muhib - Effendy, prze-
jechał z swoim sekretarzem przez Temeswar,
a orszak jego za kilka dni tam był spodzie-
wany.

Z Londynu d. 6. Maia.

Dzisiejsza gazeta dworska umieściła na-
stępniacy list Wiceadmirala Warren do P.
Marsden, Sekretarza admiralicyi pod d. 14
Marca 1806 z okrętu Foudroyant:

"Moi Panie! Upraszam Włpana chciey-
Lordom admiralicyi oznaymić, iż okręt J. K.
Moi Londyn, który odłączyłem był od me-
iey eskadry, na d. 13 Marca o godzinie w pół
do 4tej z rana dał znak o spostrzeżeniu kilku
obcych żaglow. Kazałem się natychmiast e-
skadrze odwrocic, i iak się tylko dzieła zro-
bił, dałem znak do powszechnego ścigania.
Wkrótce potem spostrzegliśmy okręt Londyn
potykający się z wielkim nieprzyacielskim o-
krętem i fregatą. Sogał ie się ciągle leżym o-
gniem, które usiłowały uciec. O godzinie w
pół do osmej płynąca przodem fregata Ama-
zonka uderzyła na uciekającą nieprzyacielską
fregatę. Gdy nagle zbliżyła się reszta eska-
dry (bitwa bowiem trwała już od świtu do go-
dziny 9 i 43 minut, zwinął przeto liniowy
okręt, który niósł kontradmirałską banderę,
żagle, a fregata poszła za jego przykładem o
godzinie 9 i 53 minutach, poczem przybył of-
ficer na okręt Foudroyant i przyniósł mi szpa-
dę Admirala Linois, uwiadomiał mnie oraz-
że okręty, które przed J. K. Mui banderą zwi-
nęły żagle, były liniowy okręt Marengo o
80 działach i 740 ludziami, i fregata Belle
Poule o 40 działach 18 funtowych i 320 lu-
dziami, które z wschodnich Indyy do Francyy
powracaly, i że te okręty były reszty Fran-
cuzkiej eskadry, które tak wiele zrzadziły
szkody Angielskiemu handlowi w wschodnim
świecie. (Tu następuje pochwała Kapitana
Harry Neale okrętu Londyn, i Williama Par-
ker Amazonki.) Nie mogę z resztą wyzato-
wać, że była nieprzyaciela niepozwoiliła offi-
cerom i ludowi innych okrętow okazać swey
waleczności i przywiązania do Króla i oyczy-
zny, któremi pałali, lecz przekonany jestem,
iż będą sobie mieli za szczęście dać ich do-
wody w innym nadarzonym razie. Przytą-
czam tu poczet zabitych i rannych na okrę-
cie

tach J. K. Mei, iako też rapport o nieprzyjacielskich okrętach i ich stracie, ile iey doysć można było z zapisu ludu okrętowego. Admirał Linois z wielu innymi officerami jest ranny. Na okręcie Londyn znayduie się 10 ludzi zabitych, a 21 rannych; na Amazonce 2 poruczników, 2 matkow zabitych, a 6 rannych; na Marengo i Bell Poule 65 ludzi zabitych, a 80 rannych. Fregatą Belle Poule dowodził Kapitan Bruillac, a okrętem Marengo pod Adm Linois Kapitan Vrignaud.,,

Taż gazeta donosi o zabranii Hiszpańskiego korsarza Xzna Pokoju o 14 działach i 63 ludziach, i Francuzkiego lugra korsarskiego Finister o 14 działach i 32 ludziach.

Kuter Bull przywiozł na d. 2 t. m. najpierwszą wiadomość do Plimutu o zdobyciu okrętu Marengo. Syn Admirala Linois został także w rozprawie ranny. Marengo, który blisko 3 lata w wschodnich Indyach krążył, był jednym z najszybczey pływających okrętów. Gdyby się wszystkie zdobycze, które poczynił, na nim znaydowały, byłby zaiste najbogatszą zdobyczą, którą kiedy na morzu zrobiono; ale Admirał Linois odesłał już część swoich zaborow nr Amerykańskich okrętach do Francyi. Znaleziono na nim znacną ilość pięknego jedwabiu i kosztownych towarow, ale mało pieniędzy. Oba zabrane okręty są w dobrym stanie, osadzono je zaraz ludem i przyłączono do eskadry Warrena; nieprawda zatem iakoby do Plimutu przyprowadzone zostały.

Hrabia St. Vincent krąży tylko przed Brestem z 4 liniowemi krętami i kilku fregatami; reszta okrętow rozesłane są małemi eskadrami.

Płynące do Chin okręty muszą tą razą zabrać każdy 380 żołnierzy i zawieść do przyładka Dobrey nadziei, a płynące do Bengalu po 250.

Z Gibraltaru donoszą pod d. 2 Kwietnia, że Sidney Smith powiozł stamtąd Konsula Cartwright do Algieru, ponieważ zatargi z Dejem zagodzone już zostały.

Stolica tuteysza poniosła wielką stratę przez śmierć P. Ford, który z niespracowaną czynnością znaydował się od wielu lat na czelie tuteyszey policyi.

Francuzki Admirał Lefleigues, którego zniósł Admirał Duckworth przy Santo Domingo, posłał pokojowy statek do Jamaiki, z prozbą do tamteyszego rządcy o pozwolenie, aby bez przeszkody mógł powrócić do Europy; lecz wątpią aby mu dał pozwolenie. Pokojowy ten statek miał także przywieść wiadomość, że banderowy okręt Adm. Lefleigues, który iak wiadomo na piasku uwiązł, potem od Anglikow był spalony, utracił w bitwie 2 Kapitanow i 3 poruczników, a 600 ludzi utopiło się chcąc się wplaw z niego ratować.

Bywszy goniec Londyński, a terazniejszy gazeta W. Brytanii wychodzi ciągle, tylko już nieposyła darmo exemplarzy na stały ląd.

Na pomnik P. Pitta zebrano już przeszło 7000 f. szt.

Jeden z najpierwszych Irlandzkich bankierow, który często rządowi pożyczał pieniędzy, przestał płacić. Długi jego wynoszą do pół miliona f. szt.

Z Hull popłynął do Toningi konwoj, gdzie już nawet stanął. Angielskie okręty mogą do Toningi płynąć, aby tylko miały zastonę.

Wyrok niedawny naczelnika Hayti (St. Domingo) stanowi między innymi co następuje: "Gdy właściciel, kapitan lub dozorca zawinie z neutralnym okrętem do którego portu Hayti, tedy okręt jego powinien być natładowany ile możności kawą, cukrem,

bawełną, indygo i kakao; 2) Jeżeli u kupca do którego jest okret adresowany, nie byłoby tych towarów, tedy powinien natadować takieimi jakie się w pobliżności niego znajduią, byleby tylko trzecia część znajdowała się pomiędzy niemi kawy. 3) Kapitan i t. d. nie może wzbraniać się odbrania takowego towaru.

Konsul Anzeatycznych miast ma już zlecenie domagania się o uwolnienie 61 Hamburgskich, Lubeckich i Bremeńskich okrętów.

Liczba zabranych okrętów pod banderą Pruską pomnaża się ieszcze codziennie. Do Jarmutu tylko przyprowadzono ich w przeszłym tygodniu 19.

Listy od eskadry pod sprawą Admirala Thornborough, krążący przed Roszefortem, donoszą, że Francuzka eskadra w porcie Bidonska jest w gotowości do wyyscia pod żagle, ale nasza okręty nie spuszczaią iey z oka.

Pruski poseł, Baron Jakobi-Klöft, nie czyni dotąd żadnego przygotowania do wyiazdu.

Posłaniec stanu Parsons poiechał z listami do Petersburga.

Bryg Anderson, handlujący niewolnikami, przywoził do Jamajki wiadomość, że pod Afrykańskimi brzegami krążą 2 liniowe okręty o 74 i 63 działach i bryg jeden.

Zapewniaią, iż Lord Lauderdale jest w rzeczy samey mianowany rządcą wschodnich Indyy.

Hrabia Münster, minister Hanowerski, towarzyszy prawie zawsze Królowi na przeiazdkach.

Adm. Ruffel powrócił z swoją eskadrą od brzegow Hollenderskich do Jarmutu.

D. 20 Marca powracające do Europy okręty Adm. Duckworta przepłynęły około przylądka Maze na wyspie Kuba, gdzie mia-

ła się znajdować Francuzka eskadra; lecz żadney nie zastał.

Sąd Westminsterki trudni się ciągle słuchaniem świadkow w sprawie Melwilla. Ławki i loże dla widzow nie są już tak zapelnione iak były w początkach. Mowa oskarżająca P. Whitbread ma być bardzo umiarkowana i żadnych uszczypliwych wyrazow nie zawiera w sobie. Zapewniaią, iż P. Trotter, kassier marynarki, całą winę na siebie bierze, i powiada, że Lord Melwill wcale nie wiedział i nie należał do zysku zużycia publicznych pieniędzy.

Jenerał Craig leży ieszcze ciągle choroby w Mellynie. Jenerał Simcoe ma dowodztwo nad Angielskim woyskiem w Sycylii.

Ostatniego piątku słyszano mocne strzelanie z dział pod Bonlogne.

Admiral Stirling popłynął w 6 liniowych okrętów na wyszukanie Bresteńskiej wyprawy pod Hieronimem Bonaparte.

Rosyjski Hrabia Strogonow przybył ostatniey soboty z listami z Petersburga, po których oddaniu P. Foxowi złożona została gabinetowa rada.

Dworska gazeta sobotnia doniosła o zabraniu następujących okrętów: Amalia Hiszpański korsarz o 8 działach i 40 ludziach; Hiszpański bryg Solidad; Jedność Francuzki korsarz o 18 działach i 150 ludziach; Francuzki szoner Tremeuse o 3 działach i 58 ludziach; Pani Ernouf o 18 działach i 150 ludziach; Czarownica Francuzki korsarz o 16 działach i 46 ludziach.

List z Bombaju pod d. 1 Grudnia 1805 donosi: "Adm. Pellew krąży pod brzegami Malabaru i Koromandelu i w Perskiej odnodze z 4 liniowemi o 74 i 2 o 65 działach okrętami, 6 fregatami i 4 szalupami; Adm. Trewbridge krąży z 3 liniowemi okrętami i 7 fie-

gatami w wschodniej stronie; Adm. Popham ma przy przylądku Dobrey nadziei 4 liniowe okręty i kilka fregat, a Adm. Warren pły- nie z 7 liniowemi okrętami do wschodnich Indyy, tak iż pokazanie się tam eskadry pod Hieronimem Bonaparte żadney nie czyni oba- wy. „

D. 9. — Dopiero za powrotem tu na- szego posła z Berlina P. Jackson, którego w- tych dniach oczekujemy, dowiemy się może o propozycyach, które dwór Berliński miał uczynić.

Zapewniają, iż Adm. Linois powiedział Adm. Warren, że Hieronim Bonaparte zua- dowiał się d. 4 Lutego z swoją eskadrą pod wyspą S. Heleny i zabrał tam liniowy o- kręt Angielski. Jeżeliby to prawda była, te- dy liniowy okręt Powerfull, który Duch- worth wysłał z zachodnich do wschodnich Indyy, dostał się nieprzyjacielowi w ręce.

Tuteysza Niemiecka legja składa się te- raz z 15,000 ludzi.

P. Strachan powrócił do kanałowej flo- ty z swego krążenia.

Dowiadujemy się, że tuteysza dyrekcyja wschodnio-indyjskiego handlu odebrała wiadomość, iż Scindiah podpisał układ zgody w Listopadzie 1805, iż to samo i Holkar uczynił.

W Gibraltarze odebrano pod d. 5. Kwie- tnia doniesienie, że 2 liniowe okręty Hisz- pańskie i 2 fregaty wypłynęły z Kartageny.

Wypadek rozpoczętych z Francją ne- gocyacyj jest teraz iako bardzo niepewny uważany, i obawiają się, aby już nie były zerwane. Zapewniają, iż P. Fox chciał dla pokoju uczynić ofiarę, ale teraz nie wiela ma nadziei.

Z Paryża d. 11. Maia.

Rozmowy między Lordem Elgin, Pol-

kownikiem Abercromby i Ministrem stanu Tal- leyrandem okazują, chęć zbliżenia się do siebie gabinetow St. James i St. Cloud; lecz jeszcze nie było mowy o zasadach pokoju morskiego.

Neapolitańscy więźnie stanu w liczbie 24 zaprowadzeni są do twierdzy Fenestrelles; niektorzy z nich nosili ordery S. Januariusza i S. Szczepana Florenckiego.

Margrabia de Gallo, który bawi w Me- dyolanie wyznaczył Cesarz i Król Jozef 64,000 fr. pensyi.

Na d. 8 Kwietnia miał Wice Król Eu- geniusz na posiedzeniu rady stanu mowę; wktorey między innymi wyraził: "Wiem, iż niektóre osoby naganiały przyłączenie Po- weneckich krajow do królestwa Włoskiego; lecz iak mylnie ich jest zdanie! Przez wciele- nie tego kraju pomnoży się ludność królestwa o I. mill. 700,000 ludzi; ustanowienie lenno- ści ma także swoje korzyści, i t. d. Zresztą szanuję każdego zdanie i t. d.,

Goniec z Brestu przywiózł pod d. 4 Ma- ia następującą wiadomość: "Fregata Topaz wyszła z Lizbony d. 14 Kwietnia, stanęła wczoray na kotwicy w naszym porcie. Fra- gata ta dowodzona przez P. Baudin, opano- wała przed kilku miesiącami okręt należący do fregaty la Blanche. Blokowaną będąc w por- cie Lizbońskim przez dwie Angielskie fregaty, potrafiła oszukać ich baczość. W drodze za- brała i spaliła dwa statki Irlandzkie, płynące do Terre-Neuve, a okręt Angielski ładowny pomarańczami. 113 jeńcow, między któremi znajduje się 11 kobiet i 7 dzieci, są owocem iey zdobyczy. Jeńcy są osadzeni w szpitalu morskim. Nakoniec ściganą będąc przez nie- przyjacielską dywizyą aż do Bec du Raz, schroniła się fregata Topaz do naszego Portu, gdzie odebrała pochwały swego mężstwa.,

W porcie Diepy będzie zatożony bafin,

na który Cesarz Jmć wyznaczył 200,000 fr. Zmarły pleban l'Abbay-aux Bois chcąc uwiecznić w Montmartre czechenie Krzyża S. przedsięwziął wystawić Kalwaryą na stawnej górze, teatrze męczenników i Apostołów Paryżskich, na której osadzono pierwszy krzyż i chowano najgorliwszych Chrześcian: podobny ten projekt nie został przerwany przez śmierć tego ośmielnego pastera, który go rozpoczął; PP. Degoy, jego bracia postanowili dokończyć rozpoczęte dzieło. Jakoż uroczystość znalezienia S. Krzyża była obchodzona ostatniej soboty w Montmartre z zwykłymi uroczystościami, wśród takież wiernych liczby, jak i lat poprzedzających. Plebani wsi przyległych i Paryża, w towarzystwie innego duchowieństwa i wiernych swoich parafy, byli jedni po drugich w Montmartre dla odprawienia dróżek. Przychodzą kwęsty i dobrowolnych ofiar, jest złożony w ręce plebana Nanterre, który jest do tego przez P. Degoy wyznaczony. PP. Degoy bracia kierują robotami, przy stawianiu kościoła i ozdobianiu kaplic.

D. 3 t. m. pokazały się między Chauzey i Granville bryg Angielski i kuter, które tam cisza zaskoczyła. Oddział łodzi armatnych znajdujący się w Granville wyszedł jak tylko morze pozwoliło przeciwko nim; nieprzyjaciel winien jedynie swoje ocalenie wiatrowi, który powiatał i nocy, która nie dozwoliła go ścigać dłużej; bryg Angielski ucierpiał w swych obrotach i odebrał wiele porażań, tudzież kilka kul ognitych na jego pokład wpadło, słowem oba te statki miały zostać mocno uszkodzone. Dowódca flotyli i Kapitan armatnych łodzi i peniszow, równie jak marytkowie i żołnierze okazali największą ochotę do ich opanowania.

Od dwóch dni robią przygotowania w

pałacu ciała prawodawczego na uroczystość intrzejszą z okoliczności oddania chorągwi zdobytych pod Austerlitz przez wielką armią i teraz świeżo przywiezionych z Neapolu.

Drugi batalion regimentu Latour d'Auvergne, składający się z 100 ludzi przechodził d. 5 Maja przez Lyon, idąc z Falsburga do Aix w Prowancyi.

Przybyły do Kadyxu dwie galioty Hiszpańskie z Veracruz i Caracas, tudzież pocztowy statek z Buenosayres wyszły ku końcowi Stycznia. Listy przywiezione przez te okręty zbiłają rozpuszczoną wieść o wycieciu Anglikow na rzekę de la Plata i o wzięciu przez nich Montevideo. Doniesienia z Caracas zbiłają wieść o spisku, o którym powiadano, iż tam wybuchnął; lecz prawda jest, iż odkryto niebezpieczny spisek w prowincyi Petou, który natychmiast przytłumiony został.

P. Lanmonier, chirurg szpitala dzieciątka Jezus w Rzymie, złożył w szkole zdrowia w Paryżu aparat sztuczney anatomii tak doskonale zrobiony, iż kommissarze instytutu oszczędzi, iż dotąd nie było nic zdolniejszego do okazania naydrobniejszych części ciała ludzkiego. (Czytelnik przypomni sobie z tej okazji, iż szacowne gabinety tego rodzaju znajdują się w Florencyi i Wiedniu.)

Dalszy ciąg treści pisma wyszłego z Drukarni Cesarskiej pod tytułem: Etykieta pałacu Cesarzkiego.

Siodminy rozdział mówi o czynieniu honorow dla Cesarza i Cesarzowey. — Służbę tę odprawiają urzędnicy i damy pałacowe, wielcy urzędnicy koronni, Xiążęta i Xiężne familii Cesarzkiej. — Jeżeli Cesarz czego potrzebuie, daie mu to szambelan, lub przytomny Xżę z familii Cesarzkiej, któremu ow szambelan podaje. Toż samo czynią dla Cesarzowey damy pałacowe lub iaka z Xiążęta.

mili: Cesarskiej. Służbę tę odprawiają najstarszy z Xiążąt i Xiężen, znajdujących się na pokojach, lub w niebytności ich jeden z wielkich urzędników koronnych, albo gdy i tych niemasz, jeden z czterech Jeneratów gwardyi. — Paziowie przynoszą chłodniki, które szambelan mający służbę podaje Cesarstwu. — Gdy Cesarz lub Cesarzowa chcą oddać szpadę, kapelusze, płaszcz, szal &c. rzeczy te odbiera urzędnik lub dama mająca służbę i oddaje je paziom do schowania, dopóki ich Cesarstwo nie zechce. — Damy tylko czynią honory dla Cesarzowej, a szambelan mający służbę podaje jej krzesło z poręczami, gdy chce grać lub usiąść.

Osny rozdział traktuje o wielkiej paradzie. — Całe wojsko zebrane pod dowództwem Jenerata gwardyi stoi aż do przybycia Cesarza. Gdy kto inny, oprócz zwyczajnych officerów sztabowych ma towarzyszyć konno Cesarzowi na paradzie, pierwszy Marszałek posyła w tej mierze bilet zapraszający. Gwardya bierze przed paradą chorągwie i sztandary swoje z sali Cesarskiej, a po paradzie oddaje je nazad. Gdy już wszystko przysposobiono, Półkownik mający dowództwo donosi o tym Cesarzowi, który przybywa z orszakiem swoim i z nim po paradzie powraca. Pozwala niekiedy Cesarz officerom, którzy byli na paradzie, ażeby go odprowadzili.

Dziewiąty rozdział zawiera w sobie przepisy o obrzędach.

1) *O obrzędach gdy Cesarz siedzi na tronie.*

Siąda Cesarz na tronie, w celu przyjęcia władz krajowych lub deputacyi, które też władze wysłały, lub końcem rozdania orderów legii honorowej. Pierwszy Mistrz obrzędowy donosi o tem władzom i osobom o goźcinie i ubiorze, który wzięść mają. Też

Mistrz wyznacza miejsca, które około tronu stosownie do stopnia zaiąć mają. Gdy pierwszy Mistrz obrzędowy donosi Cesarzowi o uczynionym przysposobieniu, udaje się Monarcha z orszakiem swoim do sali tronowej. Gdy Xżę familii Cesarskiej, lub Xżę państwa ma przedstawiać jakie osoby, przybliża się na dwa kroki z prawey strony tronu, a Mistrz obrzędowy stoi na lewey ręce. Paziowie siadają na stopniach tronu. Po skończoney audyencyi wychodzi Cesarz z sali w takim porządku jak przyszedł.

2) *O obrzędach, gdy Cesarstwo siedzą na tronie w celu przyzywania honorow od urzędników publicznych.*

Wszystkie osoby, tak meszczyzny jako też kobiety, które mogą się znajdować na pokojach i być przedstawionemi Cesarstwu, mogą złożyć uszanowanie swoje z powodu urzędin lub zasługienia Xżęcia lub Xżęney, syna lub córki Cesarstwa. — Gdy Xżęta i Xżęne, tudzież wielcy urzędnicy koronni i damy honorowe, zajmą wyznaczone dla siebie miejsca około i w tyle tronu i gdy na nim Cesarstwo zasiadają, wchodzi najprzód do sali tronowej znakomite damy, powiększey części żony członków pierwszych władz krajowych, a potem ich mężowie. — Wszystkie te osoby czynią ukłon wchodząc do sali tronowej, a potem witają Cesarza i Cesarzową, i oddają jej. Pierwszy szambelan wymienia Cesarzowi nazwiska tych osob, — to samo czyni dama honorowa Cesarzowej. — Po skończonym tym obrzędzie, udaje się Cesarstwo na salę Cesarza, w towarzystwie wielkich urzędników koronnych.

3) *O audyencyach, podczas których Cesarz stoi.*

W czasie takich audyencyi stoi Cesarz w tyle sali, o kilka kroków od kominka. — Po prawey i lewey ręce jego, lecz nieco w tyle stoja Xżęta familii Cesarskiej i Xżęta państwa; za Cesarzem stoja Jeneratowie gwardyi, wielcy urzędnicy koronni, pierwszy szambelan, inni szambelanowie, urzędnicy wojskowi, radey stanu, senatorowie &c. Mistrzowie obrzędowi stoja po drugiej stronie sali naprzeciwko Cesarza. — Audyencye te są przeznaczone dla ciętych dyplomatycznych i pierwszych władz krajowych. (Reszta potem.)

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W NIEDZIELĘ DNIA 1. CZERWCA 1806.

Z Petersburga d. 7. Maia.

Imperator Jmć skłonił się nakoniec do nalegających i często powtarzanych prośbień Austrii, zapewniając na publiczney paradzie Jenerata Meervelda, iż natychmiast każe wojskom swoim ustąpić z zajętych miejsc w Albanii, a mianowicie z dolni Kattaro.

Jenerał Eslen jest mianowany uczczeniem Jenerałem wojsk w Persyi. Z początku przeznaczano w te miejsca Xcia Bagrationa.

Mniemają, iż na końcu Maia wyjedzie Imperator Jmć na zwiedzenie różnych prowincy państwa swojego.

Imperator Jmć udarował dystęgowujących się w ostatniej wojnie officerow honorowemi szpadami, na których klindze znajdnie się wyryżnięty mały krzyż orderu S. Jędrzeja.

Z Berlina d. 12. Maia.

Major Bronikowski skrzydłowy adjutant J.K. Mei, powrócił tu d. 14 z swojego poselstwa do głównej kwatery Szwedzkiej. Przywieziona odpowiedź od Króla Jmć Szwedzkiej nie obiecuje utrzymania pokoju pomiędzy oboma państwami. W tymże dniu udał się gabinetowy Minister, Hrabia Haugwitz, do Potsdamu, a powrócił d. 15.

Roslyjski Radca poselstwa, Baron Krü-

dener, przyjechał tu z Drezna, i zastępować będzie obowiązki tutejszego Roslyjskiego posła, P. Alopeus, poki ten z pozwolonego mu oddalenia się stąd nie powroci.

Król Jmć bawi jeszcze w Potsdamie, ale pojutrze wyjedzie do Charlottenburga. Zakłaga Potsdamska stanęła obozem i często uczy ją Król Jmć nowych obratow.

Z Pasewalk nadeszła przyjemna wiadomość, że Jenerał jazdy Kalkreuth przychodzi do zdrowia. Król Jmć był łaskaw, iż nadwornego swojego Lekarza, tajnego Radcę Hufelanda, do Pasewalk posłał, aby przyspieszył wyzdrowienie tego sławnego i zastużonego Jenerała. Król Jmć powierzył mu był dowództwo nad zgromadzającym się na granicach Pomeranii korpusem, do którego także należy korpus pod dowództwem Jenerała lieutenanta Schmettau i dotąd nie zaszła żadna odmiana w tem dowództwie, lubo mówiono, że go Jenerał Rüchel otrzyma.

W tym momencie odebrała tutejsza zakłaga rozkaz, aby gotową była do drogi; armaty wyprowadzają już na rynek.

Gazeta tutejsza umieszczą pod napisem od brzegow Dunaju d. 7 Maia co następuje:

Listy z Tryestu, o których rzetelności

nie należy wątpić, zawierają w sobie pomysły wiadomości z Dalmacyi, iż powód do nowey wojny między Austryją i Francją został teraz szczęśliwie uprzątniony, gdyż Imperator Jmé Rossyjski, niechcąc rządu naszego wystawić na przykry stan, wydał rozkaz do woyska swojego, które warowne miejsca w ednodze Kattaro opanowało, ażeby ie zwrócić kommissarzom Austryackim, którzyby ie stosownie do pokoju Prezburskiego woysku Francuzkiemu oddać mogli, co już kommissarze nasi uskuteczniłi. Oby to załatwienie poróżnień w dobrym sposobie pociągało za sobą zupełny i powszechny pokoy!

Z Warszawy d. 17. Maia.

*Dokończenie posiedzenia Towarzystwa
Warszawskiego Przyjaciół nauk.*

Czegośmy w przeszłej gazecie dla szczupłości miejsca uczynić nie mogli, umieszczamy teraz następujący wyjątek z mowy Prezydującego.

„Pomnożyły się nayżywsze tey dla nauk przyjaźni w tym czasie oświadczenia. Z tych iedne częścią w dzisiejszym posiedzeniu, częścią w następnych rocznikach towarzystwa naszego okażą się. Pozna rychto publiczność iak wiele w światłych mężach miłość nauk dokazuje, gdy opisanie będzie sobie miała przedstawione pracowitey od kolegi naszego (Xięcia Alexandra Sapihey) w dalekie kraie podróży, tym iedynie umysłem przedsięwziętey, aby bogate dawniey zgromadzone umiejętności dośiatki, nowym zapasem pomnożył, i na pożytek oyczystey literatury obrócił. Pozna w dalszym ciągu wykładu mądrego przeczrzenia krajow naszych oyczystych, pracy światley i dokładney kolegi naszego (JX. St. Staszica), który nam w własnych siedliskach naszych, nieznaione dotąd i nieodkryte ziemie okazał.

Pozna ieszcze w tymże zacnym krajowym wędrowniku, którego gdy z zaszczytu gruntowney i rozlegtey nauki pochwałę przytomność w myśli samey uwięzioną trzyma, wdzięczność iednak zamilczeć hoyności nie pozwala, iż wielkim nakładem gospodę naukom, przyjaźni ku nim świątynią, siedlisko i schronienie, punkt nieiaki pośredni zgromadzeniu nauk czcicielom wskazujące otwiera. Pozna niemniey z doszłych odpowiedzi na podane zagadnienia, które pod rozwagą ieszczo sądu zostaiące, dopiero na ianym posiedzeniu, ogłoszenie zapasć mającego wyroku otrzymają, kiedy tymczasem tyle tylko publiczności donieść możemy, iż z Traiedyi przysłanych żadna przepisany obowiązkóm niezdala się przyzwocie dogadzać. Niemniey żywość i stałość przyjaźni naszej ku uaukom zaświadczaią chlubne odezwy wielce zaszczyconych z nauk ludzi częścią zagranicznych, częścią w kraju mieszkaiących, z których iedni wnieś z nami w nayściślejsze związki pragną, iako świeże z tym się do nas ozwał wielce poważany w Saxonii Pan Erhard między honorowemi naszymi członkami na ostatnim obraniu policzony, drudzy wyborne swego do nauk przywiązania dowody pod rozwagę przesyłają, iak Pan Fridlander od ktorego na żądanie towarzystwa, doszło opisanie topograficzne miasta Brodow, i drugie lekarskie o wyziewach czyli parowaniu ciała zwierzęcego.”

JX. Woroniecz czytał pieśń pierwszą poematu swego w szczęściu pieśniach zamykaiącego się, a opiewaiącego założenie przez Lecha Gniezna, pierwszey stolicy Sławian zachodaich. Pierwszy ten założyciel nowey dzielnicy imienia Polskiego, podług starożytnych podań przybyły z Kroacyi, części dawnego Illiryku, niepamiętney siedziwy He-

netow, późnieny Sławianami nazwaných, podaje autorowi sposobność zgromadzenia w ustach Bohatyrza poematu, wszystkich podań i wiadomości, które osadnicy Heneccy z Azyi wędrowni, przynieść ze wschoda musieli. — Ten zbier najodleglejszych starożytności, w jeden całkowity czyn, założenia Gniezna przelany, będzie pierwszym wstępem do dalszego ciągu pieśni historycznych narodowych. — Treść pierwszej pieśni tego poematu jest taka: „Sławianie Nadwiślańscy, wystawszy poselstwo do Lecha, jednego z Xiążąt Sławiańskich, osiadłego w Kroacyi, aby nad niemi rządy obiał, czynią ofiary Bogom, w kościele Lemizoleckim, na siedlisku niniejszego Gniezna. W czasie ofiar, przybywa Lech z swoim rycerstwem. Naywyższy Kapłan świątyni wyjaśnia mu wyrocznie Bogow o dawnym jego przeznaczeniu, za głowę i założyciela nowego narodu. Odda-

ie mu broń przekazaną od jednego z wodzow Sarmackich. — Dalej z natchnienia Bogow tłumaczy wyrte na tarczy całe przeznaczenie tego nowego państwa. W ciągu tym wpada w zachwycenie. — Wzniesiona zgór Karpackich burza dzieło przerywa.„

Zakończył posiadzenie JX. Staszic, czytaniem drugiej rozprawy, albo raczey niektórych z niey wyjątkow, o *Górach Bieskidach i o Krywanie w Tatrach*. Jest to dalszy ciąg obszernego dzieła tegoż pisarza, który wziął za przedmiot kraiowych swoich podróży, *Ziemiorództwo gór dawney Sarmacyi, późnieny Polski*. Pierwsza część tego dzieła, o *równinach, o pasmie Łysogór, części Bieskidow i Bielaw*, wyszła nie dawno z druku. Ważność pisma nie pozwala czynić niektórych tylko wyjątkow, lecz życzyć należy, aby całkowicie udzielone było publiczności.

D O N I E S I E N I A.

Uwijaomia się Prześwietna Publiczność, iż w kamienicy przed Hauptwachem pod Nr. 264. znayduie się kareta bardzo porządna, wygodna na rellorach Angielskich, i podług najswieższej mody. Zyczący sobie ją widzieć i nabydź na nią udac do pomienionej kamienicy a tam o słuszey i mierney cenie uwiaodionym zofianie.

Donosi się także, iż w dworku Szembekowskim na Stradomiu nad Wisłą pod zamkiem znaydują się wyschte i do wszelkicy budowy zdadne forsztzy 15to łokciowe i 10cio łokciowe, grube zaś na 8 i 4 cale do przedania albo na sztuki, albo ogółem. Ktoby wszystkie ogółem zakupił razem, ten cenę każdej sztuki zmniejszyoną mieć będzie.

Fryderyk Friedlein, rządowy Introligator mieszkający w rynku w kamienicy przechodniey na ulicę bracką pod Nr. 237 donosi Prześwietney Publiczności i wysokiemu Stanowi oswoim terażniejszym mieszkaniu, ile, że przez częste odmienianie tegoż, okazyi ustuzenia Prześ. obywatelom często był pozbawiony, i poleca swoje usługi Prześwietnemu Państwu:

1sze. W oprawianiu xiążek na różny sposób, naynowszyim gustem, iako to, w sposobie Angielskim, Francuzkim i t. d. z tym dodatkiem: że dzieła kosztowne, na ordynarynym drukowym papierze drukowane, planeruje, i przez to podły papier, na trwałość piękność i dobroć papieru do pisania używanego urządza.

2gie. Robi także wszelkiego gatunku futerały małe i wielkie, na pierścionki, perły, srebrne stołowe serwisy &c.

3cie. Okrywa ściany pokoiow papierowemi obiciami podług upodobania w guście najswieższym; a każdy ktoby czyfłość iego roboty widzieć chciał, w wielu domach miafła Krakowa ocznie przekonac się o niey może. — Podchlebia sobie nie bez zasady, że co do tey roboty on jest pierwszym, gdy ukontentowanie z czyfley i porządney roboty, od wielu tutejszego Państwa, przez ciąg gciolenniego turay bawienia, poczyskał. Szedziewa się zarym, iż wysokie Państwo honorem uslugiwania im w oprawieniu xiążek, w robieniu futerałow, w o-

krywaniu ścian pokoiow papierowemi obiciami &c. zaszczycać lgo zechce, on zaś przyrzeka wszelkiego usiłowania dołożyć, aby się względow Prześ. Państwa gołym pokazał.

Kajetan Franciszek Kalsztajn, którego miejsce przebywania wiadomym nie jest, uwiadoma się niniejszym Edyktem, iż do sukcesyi po zmarłej tu w Radzynie matce swojej Anie z Kellerow z pierwszego Kalsztajnowey, z drugiego małżeństwa Hanzowey w Dominikalney Radzyskiej Jurysdykcyi zgłosić się i wylegitymować się jest obowiązany.

Dat. w Radzynie dnia 18 Maja 1806.

Luc. Latuszewski Justic.

Z Magistr. C. K. Stołecz. Miasta Krakowa niniejszymi do publiczney podaie się wiadomości, iż miyski na przed nieściu Kleparz stojący folwark Szlak, składający się z miyskich i gospodarskich budynkow, tudzież ogrodow i gruntow przez publiczną licytacyą d. 9 Czerwca r. b. o godzinie 9 z rana w tuteyszym urzędzie odprawić się mająca na 6 lat po sobie następujących, to jest, od 24 Czerwca 1806 zaczawszy aż do roku 1812 w arędowną dzierżawę paszozony będzie. Cena fiskalna tego folwarku jest 1260 ryń. Licytanci mają przed licytacyą na Vidun 125 ryń. złożyć, insze zaś kondycye mogą być codziennie w tuteyszej Registraturze przeyrzynemi. W Krakowie d. 20. Maja 1806.

Gollmayer.

Gros.

Pieniądze w złoie i talarach odebrane są od jednego żyda i ladaco kobiety, i do depozytu Ces. i C. K. Policyi Dyrekcyi złożone, sprawiedliwy właściciel dla otrzymania tych, ma się do wzmiankowaney Dyrekcyi udac. W Krakowie d. 30 Kwietnia 1806.

Ces. i C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej, wszystkim, którym o tym wiedzieć należy wiadomo czynią: że Paweł Bronicki Adwokat tureyszy d. 1 Października 1805 roku w dobrach swoich dziedzicznych Ochodzi bez testamentu umarł; wszyscy zatem ci, którzy prawo iakie do tego dziedzictwa mieć rozumieją, niniejszym wzywają się: ażeby z prawem swoim w 3ch latach i sześciu tygodniach do C. K. Sądów tuteyszych tym pewnie zgłosili, i dziedzicami się być udowodnili; bo inaczej dziedzictwo z zgłaszającemi się będzie pertraktowane i tymże przysązone zostanie. Dano w Krakowie d. 16 Kwietnia 1806.

Jakób Kulczycki.

W. Lichocki.

Hr. de Bubna.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniej.

Pauminger.

Ponieważ dzierżawca z dóbr Bolechowice, w Cyrkule Krakowskim leżących od ostatniej w Krakowie przez publiczną licytacyą utrzymaney dzierżawy odstąpił, zatem nowa licytacya na dzień 17 Czerwca r. b. która w kancelaryi cyrkularney Krakowskiej o godzinie 9tey z rana trzymana będzie, wypisuje się, i będzie ta dzierżawa 6 lat trwac miała.

W tych dobrach naydują się.

381 korcy wysiewu

93 — — łaki

1560 czterą sprzężno ciągłe dni i

5993 pieszych dni.

Pretium fisci wynosi podług ostatniej dzierżawney kwoty 13000 ryńskich, przez to ochotnicy na naznaczony dzień i godzinę z 10 od sta iako wadium zaopatrzec się, oczekiwani będą. W Białym Promniku dnia 16 Maja 1806.

Joh. Widmann, prefekt.

Dla osadzenia miejsca tymczasowego syndyka przy magistracie Urzędowskim z remuneracyą 300 zł. ryń. wypisuje się konkurs na dzień 30 Maja r. b. kompetenci życzący sobie to miejsce otrzymać, mają się w dekreta Eligibilitatis tak z linii polityczney iako też i sądowniczey zaopatrzec i prozby swe nuydaley do wspomnianego terminu do C. K. Urzędu Cyrkularnego Lubelskiego podać. W Krakowie d. 9 Maja 1806.

(Przy dzisiejszej Gazecie nayduje się drugi Dodatek.)

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W Krakowie dnia 1. Czerwca 1806.

D O N I E S I E N I A.

Juryzdykcyja Dominikałna Państwa Wolbran w Galicyi zachodniej w Cyrkułe Krakowskiem oznajmuje tym Edyktem, iż ponieważ Franciszek Pasik, ze wsi Lgoty do Starostwa Wolbramskiego należący, będąc w woysku jeszcze za polskiego rządu i w czasie bitwy pod Szczekocinami miał zginąć, co będzie temu już lat 12 i zostawił po sobie żonę wdowę z dziećmi we wsi Lgocie, że Juryzdykcyi niewiadomo, czyli już zapewne w bitwie zginął, lub żyje i pozostała wdowa Maryanna dla niewiadomości o życiu swego męża wspomnianego Franciszka Pasika w stan małżeński wstąpić nie może, i ani majątkiem i pozostałemi dziećmi rozporządzać. Zatem Juryzdykcyja Dominikałna będąc niewiadomą czyli wspomniany Franciszek Pasik żyje lub gdzie się znajduje tym Edyktem wspomnianego Franciszka Pasika na mocy Praw Cywilnych §. 264 Części Iwszej powołuje, ażeby do swojej wsi Lgoty w Państwie Wolbran leżącej, najdalej wrok od wydania tego Edyktu nieochybnie powrócić inaczej za umarłego będzie uznany. W Wolbranie d. 21 Maja 1806.

Marcin Konopka, Justycyaryusz.

Najwyższym nadwornym dekretem pod dniem 25 Marca r. b. na teraźniejszy rok 1806 ustanowiono zostało, iż za każdego konia pocztowego, który przez jadącego umyślnie obfawiany będzie, za każdy dzień po jednym złotym ryńskim przez wszystkich jadących bez różnicy płacono być powinno. Zaczyn takowe Najwyższe Rozporządzenie niniejszym do powszechney podaie się wiadomości.

Z C. K. Urzędu Cyrkularnego. W Krakowie d. 16 Maja 1806.

Przez Magistrat C. K. i wolnego Miasta Sandomierza niniejszym każdemu komu o tym wiedzieć należy czyni się wiadomo, iż na żądanie kredytorow masy krydalney niegdys starozakonnym Enochu Berkowiczu obywatelu i kupcu sandomierskim pozostałe termin licytacyi kamienicy do rzeczoney masy należący pod Nrem 179 na Opatowskiej ulicy sytuowanej niegdys rzeczonego Enocha Berkowicza dziedzicznej na rzecz masy tej na mocy rezolucyi magistratualney dnia 26 Aprilis 1806 ad Nro 282 wypadley na dzień 24 Junii 1806 o godzinie 9 z rana przeznaczony jest, na którym to terminie rzeczona kamienica pod następującemi kondycyami sprzedana będzie.

1) Z kamienica ta podług aktu detaxacyi na dniu 20 Augusta 1803 przedsięwziętego, który każdemu do przezyrenia w registraturze jest wolny do summy 27050 zł. (pol. czyli 6771 ryń. 30 kr. oszacowana i ilość ta nypierwszy wywołana będzie.

2) Ze każden chęć kupienia mający tą część tey oszacowanej summy, jako zakład dla bezpieczeństwa licytacyi przed zaczęciem oneyże do rąk kommissyi z pośredka Sądu do tego aktu delegowanej złożyć obligowany.

3) Ze największy dający winien jest ofiarowaną przez siebie ilość (liciti pretium) w przeciągu dni 14tu od potwierdzenia aktu licytacyjnego rachować się mianych do sądowego składu zapłacić.

4) Ze gdyby tegoż liciti pretium kupiciel niezłożył, lub kondycyi licytacyi niedopełnił, tedy na jego koszt i niebezpieczeństwo nowa licytacya wypisana, i on do wynagrodzenia wszelkich maffie krydalney szkod pociągnionym zostanie. — Przeto każdy ochotę mający na wyznaczonym terminie i miejscu zaaydować się powinien.

J. Kiszelka.

R. Pogorzelski.

F. Rogowski.

Z Rady Magistr. C. K. wolnego Miasta Sandomierza d. 25 Kwietnia 1806.

Jos. de Polanski Prth. Reg. & Exped.

Z Magistratu C. K. Stoł. Miasta Krakowa ninieyszeimi do publiczney podaie się wiadomości, iż te kościoły klasztory i fundacye, którym się zniżey wyszczególnionych, a na dniu 23 Grudnia r. p. przez publiczną licytacyą sprzedanych Jatek rzeźniczych, iako to: Nr. 17 Kucharskiego sukcesorow, Nr. 18 Woyciecha Nowakiewicza, Nr. 19 tegoż samego, Nr. 20 Tomasz Lorkiewicza, Nr. 21 Tomasz Nowakiewicza, Nr. 22 Grzegorza Strańskiego, Nr. 23 Pawła Adamskiego, Nr. 24 Filipa Domagalskiego, Nr. 25 Błażeja Szatankiewicza, Nr. 26 Jana Mireckiego, Nr. 27 Grzegorza Węctawskiego, Nr. 28 Grzegorza Zielińskiego, Nr. 29 Pawła Adamskiego, Nr. 30 Pawła Tomaszkiwicza, Nr. 31 Bartłomieja Zubrowskiego, Nr. 32 Franciszka Nowogorskiego, Nr. 33 Piotra Jdrzejowskiego, Nr. 34 Chrytyana Nowakiewicza, Nr. 35 Józefa Dukiewiczza sukcesorow właściwych iakowe widerkaufy na tychże Jatkach zapisane, należą, oblikwidacye i pierwszeństwo do tey widerkaufowey summy za następną pomocą C. K. Fiskalnego urzędu do końca Października r. b. w tuteyszym magistracie drogą przyzwolną okazać maia.

Gollmayer.

Z Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa dnia 29 Kwietnia 1806 roku.

Maiewski.

Magistat Miasta Stołecznego Krakowa wiadomo czyni, iż kamienica dzieci małoletnich Józefa i Heleny Zakulskich po niegdy Sebastryanie i Maryannie Zakulskich pozostających tych własna na Kazimierzu pod Nr. 102 stoiąca zł. ryń. 6791 dnia 30 Października roku 1802 oszacowana, na żądanie opiekunow Zakulskich P. Elżbiety Bednarskiej i Ignacego Kromera dnia 26 Czerwca r. b. o godzinie 3 po południu tu w sądzie przez publiczną licytacyą sprzedawaną będzie pod następującemi warunkami.

1) Iż chęć kupienia mający tą część ceny szacunkowey iako wadium czyli zakład przed zaczęciem licytacyi w kommissyi ma złożyć.

2) Przyszły nabywca cenę z licytacyi wynikłą w 14 dniach po zaszłej licytacyi do depozytu sądowego złożyć powinien, inaczej gdyby tey ceny niezłożył, nowa licytacya na jego koszt wyznaczona będzie.

Wszyscy zaczyn w chęci nabycia będący maia się w dniu i miejscu wyżej oznaczonym stawic. Nakoniec wszyscy dłużnicy prawo zastawu mający napominają się, ażeby pretenzye swe lub prawa do kamienicy tey sobie służące do protokołu licytacyi wnieśli, inaczey eo do ceny z licytacyi wypadley żadenby na nich wzgląd miany nie był.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu Ces. Krol. Stołecznego Miasta Krakowa.

Dnia 28. Marca 1806.

Maiewski.

C. i C. K. Sądy Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie w Galicyi zachodniej Xiążętom Januszowi, Hieronimowi, Karolowi, Konstantynowi, Eustachemu i Józefowi Sarguszkom, tudzież Panu Tomaszowi Orlowskiemu niniejszym Edyktem wiadomo czynią, że Pan Wincenty Józef dwójga imion Swiderski w sprawie o wykreślenie mapy całego i połowy Łanu Zarośli do Orlowa Wielkiego należącego, do Sądu tego naprzeciw nim żałobę podał, i pomocy sądowej dopraszał się. — Gdy zaś te Sądy dla ich niewiadomego bawienia się im tutejszego sądowego adwokata Tomasza Dederko za obrońcę z ich szkoda i kosztem ustanowili, z którym wprowadzona sprawa podług przepisanej dla Galicyi Zachodniej sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie, dla tego oni niniejszym Edyktem napominają się, ażeby w 90 dniach, do odpowiedzi się stawili, i obronemu dla siebie obrońcy dokumenta i dowody swej sprawy oddali, lub innego adwokata sobie za obrońcę obrali, tego sądowi wymienili, i to z prawa czynili, co do obrony swej sprawy za użyteczne osądzą, ażeby sprawy swej nie zaniedbali, gdyż szkodę jaką sąd wyniknąć mogącą, samiby sobie przypisać winni byli.

Dan w Lublinie dnia 10 Kwietnia 1806 roku.

B. Gotaszewski.

Dostenberg.

Wladich.

*Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubel. Galicyi Zachodniej.
Klimaszewski.*

C. i C. K. Sądy Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie w Galicyi zachodniej, Pani Emilii z Xiążąt Sapiehow Jelskiej niniejszym Edyktem wiadomo czynią, że Pani Anna z Xiążąt Sapiehow Hrabiew Potocka sprawę przeciwko sobie od Pani Maryanny Xiżby Czerwotyńskiej o sumnę 30,000 zł. pol. z dóbr Celejow pretendowaną, iey oznajmując, na dniu 7 Marca 1806 roku do Nru 2583 tym końcem do Sądu tego żałobę podała, i pomocy sądowej dopraszała się. — Gdy zaś te Sądy dla iey niewiadomego bawienia się, iey tutejszego sądowego adwokata Fiedorowicza, za obrońcę z iey szkoda i kosztem ustanowili, z którym w prowadzona sprawa podług przepisanej dla Galicyi Zachodniej sądowej ustawy, prowadzona i ukończona będzie; dla tego ona niniejszym Edyktem napomina się, ażeby w 90 dniach stosownie do §. 50 sądowej ustawy do owiadczenia stawiała się, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta i dowody swej sprawy oddała, lub innego adwokata za patrona sobie obrała, tego Sądowi wymieniała i to z prawa czyniła, co do obrony swej sprawy za użyteczne osądzi, aby swojej sprawy nie zaniedbała, gdyż szkodę jaką sąd wyniknąć mogącą, samaby sobie przypisać była winna.

Dan w Lublinie dnia 10. Kwietnia 1806.

B. Gotaszewski.

Dostenberg.

J. G. Reint.

*Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniej.
Luczyński.*

C. i C. K. Sądy Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie w Galicyi zachodniej, na w danie się P. Barbary z Zapolskich Pniewskiej, niniejszym publicznym Edyktem powszechnie wiadomo czynią, że następujące trzy dokumenta wspomnioney Pani Barbarze Pniewskiej służące, iako to: a) Skrypt Numerem 785 konsygnacyi dokumentow komisji centralney Warszawskiej oddanych, oznaczony, a potem pod Numerem 121 ex officio likwidowany, w Warszawie na dniu 16 Sierpnia 1792 roku na sumnę 5060 zł. pol. z terminem wyplatania na dzień 15 Sierpnia 1793 roku przez P. Stanisława Domaszewskiego pełnomocnika Pana Hrabiego Prota Potockiego wydany. — b) Blankiet Numerem konsygnacyi 786 i likwidacyi numerem 122 oznaczony, także w Warszawie na dniu 25 Czerwca 1792 roku na sumnę 2332 czer. zł. 9 zł. pol. z terminem zaplatania do roku przez Pana Hrabiego Prota Potockiego wyrażony — c) Skrypt pod numerem konsygnacyi 787 i numerem likwidacyi 123 w Warszawie na dniu

16 Sierpnia 1793 roku na sumę 46000 zł. pol. z terminem wypłacenia na dzień 15 Sierpnia 1793 roku przez tegoż P. Hrabiego Protha Potockiego podpisany zgubione są. — Dla czego wszyscy ci którzy takowe dokumenta posiadają, albo jeżeliby jakie prawo do tychże mieć sądzili, niniejszym Edyktem napominają się, ażeby takie dokumenta w przeciągu jednego roku od dnia ogłoszenia niniejszego Edyktu, w tutejszym Sądzie tym pewniey okazali, gdyż inaczej rzeczane dokumenta z wszelkiego skutku ogłoszone, zniesione, i za umorzone, uznane będą.

B. Gołaszewski.
Dosenberg.
Wolj.

Z Rady C. K. Sądow Selacheckich Lubelskich Gallicy i zachodniej.
Dan w Lublinie dnia 11 Lutego 1806.

Klimaszewski.

Deferendo huic Petito sub hodierno omnibus & singulis notum redditur: Bona Tractus Łodygowice, Bierna, Churska Borowa, Szczysk, Godziska stara & Godziska nowa in Circulo Mysłeniceasi sita, ad Massam Successionalem olim Georgii Warszycki spectantia in triennalem arendatoriam possessionem plus offerenti abhinc dimissum iri, quem in finem termini tres & quidem *ius* in diem 18 Junii, *2us* in diem 17 Julii & *3tus* in diem 23 Augusti 1806 hora 3 pomeridiana praestituatur, erga sequentes Conditiones: — *1mo*. Quod si intra hoc tempus Bona ista vendi contigerit, Possessor effluxo sive primo, sive altero possessionis anno, de possessione cedere tenebitur, absque ulla ad Massam Warszyckianam, aut Massam hujus Successores praetensione formanda. *2do*. Annuus horum bonorum Proventus seu pretium Fisci illud publicatur, quale in conficiendo per Camerarium horum Bonorum Inventario etante licitationem communi strando erutum fuerit interim sciant arendandi cupidi, quod Possessor obligatorius in Anno 1778. Proventum istorum Bonorum Summo Aërario fatebatur in summa 19.220 fl. p. 17 gro. *3to*. Nemo ad licitationem admittetur nisi summam titulo vadii 4000 fl. p. comportaverit. *4to*. Possessio horum bonorum inchoabitur cum 24 Junii 1806 & nisi casus puncto *1mo* accideret, ad 24 Junij 1809 Anni perdurabit. *5to*. Plurimum offerens integrum annum Censum ante 24 Junij 1806 ad Depositum Regii hujus Fori comportare debet, secus si non comportaret, non solum Vadium 4000 fl. p. amittet, verum insuper periculo ac ejus impensis nova licitatio publicabitur. *6to*. Subsequentium porro annorum Censum Possessor ante 1 Junij 1807 & 1808 pariter ad Depositum judic ale comportare tenebitur, nisi casus in puncto *1mo* indicatus praecederet. *7mo*. Si Possessor praemissae immediatae Conditioni in Anno 1807 aut 1808 non satisfaceret, summam titulo Vadii depositam 4000 fl. p. amittet, ejusque periculo & impensis nova licitatio promulgabitur. *8vo*. Vadium hoc idem 4000 fl. p. serviet etiam pro Cautione Massae Warszyckianae de non desolandis aedibus & de non devastandis Sylvis, talemque summam non prius quam finita sua Possessione, absque praetendendis usuris eo tum levare Possessori liberum erit, si Massa Warszyckiana nullam justam ex triennali possessione praetensionem adversus Possessorem formandam habeat. *9no*. Contributiones publicas omnes cujuscumque nominis tam ordinarias quam extraordinarias, nec non dationes frumenti ad Magazinum Caes. Reg. sive erga solutionem, sive gratis Dnus Possessor absque ulla petenda bonificatione, ultra Censum Arendae de proprio praestare ac reddere tenebitur, & circa expirium possessionis, quietantias desuper in fundo relinquere debet. *10mo*. Gerere ac repraesentare in his Bonis Dominium, Justitiam Subditis administrari curare Dni Possessoris officii erit, absque ulla pariter praetendenda bonificationi adeo, ut si hac occasione Dominium aliquam executionem militarem ferre, aut poenam subire cogeretur, id omne suo sumptu stanteque sua possessione Dnus Possessor superare atque pacificare curabit. *11mo*. Sylvae omnes ac Sylvarum Custodes a Possessione excipiuntur, & non nisi pro omnibus Dni Possessoris necessitatibus, tam scilicet pro foris, uti ad Braxatorium 100. Orgiae ligni mollis, quas sibi ex everfis & non aptis ad aedificandum Arboribus Dnus Possessor suo sumptu scindi, componi, & advehi curabit, eidem quotannis assignantur. *12mo*. Dnus Possessor in tractandis Subditis Patentalia adamussim observabit. *13to*. Reparationes aedificiorum

tam Curialium, quam Prædialium Materialibus in fundo reperibilibus Dnus Possessor fieri curabit absque prætendenda bonificatione, & omnia Sarta, tectaque in eo scilicet statu prouti ipsi tradentur, expirata possessione restituat, secus damnum per desolationem, combustionem alioque modo illatum, ex illa 4000 fl. p. Summa pro vadio relicta, & si hæc non sufficeret, ex reliqua sua Substantia refundet. 1470. Bonificationem non percepti, aut aliquo casu fortuito omissi proventus sub nullo prætextu Dnus Possessor à Massa Warszyckiana, aut à Successoribus Massæ ejusdem desiderabit, quinimo beneficiis in §. 236, 237 & 238 Parte III. Cod. Civ. sibi servientibus expresse renuntiabit. Quare omnes arendandi cupidi eitantur, ut hic Regii Fori in supra præfixis terminis hora 3 pomeridiana coram delegata eatenus Commissione compareant. Porro Camerario Myślenicensi Dno Potocki ordinatur, ut Inventarium horum Bonorum cum erucendo eorundem annuo proventu conficiat & horsum intra 6 septimanas & quidem ante terminum Licitationis immitat de quo Successores & Xaverius Comes Stadnicki informantur. — Decretum in Consilio C. R. Fori Nobilium Tarnoviæ die 27 Martij 1806.

Hatuszczyński.

Ces. i C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey Edyktem ninieyszym publicznie wiadomo czynią: że dobra Odrzywół i Wysokina w Cyrkule Radomskim leżące, do masy pupillarney po niegdy Woyciechu Zarembe należące, przez Licytacją publiczną naywięcey dającym na lat 3 zaczynając od roku 1806 do roku 1809 pod warunkami następującemi w dzierżawę puszczone będą:

1) Dla pewności aktu Licytacji życzący sobie w dzierżawę dóbr Odrzywóła i Wysokina złożą kwotę 3500 ryń., a zaś życzący sobie części dóbr Długie złożą kwotę 528 ryń. jako wadium.

2) Czynnosc roczny za dzierżawę dóbr Odrzywóła i Wysokina w kwocie 3500 ryń., czynsz zaś za dzierżawę części dóbr Długie w kwocie 528 ryń. będzie obwoływany, a dzierżawca naywięcey dający czynsz dzierżawny za pierwsze dwa lata possessyi, w dniach 14 po odprawioney Licytacji, za trzeci zaś rok czynsz dzierżawny d. 24 Czerwca 1807 roku do depozytu sądowego wniesie, a to bez wynadgodzenia prowizyi.

3) Dzierżawca wszystkie publiczne tak zwyczajne iak nadzwyczajne daniny i expens gruntową z własnego swego grosza ponosić będzie.

4) Zadnych pretensyi do masy pod jakimkolwiek bądź pozorem nie będzie mógł z tey possessyi formować, i tych iako i bonifikacyi za przypadki nieprzewidziane zrzecze się.

5) Drzewo z lasow tych dóbr iedynie na potrzebę gruntową i w miarę wystarczania lasow w mieyscach i drzewach przez opiekuna P. Tomasza Zarembe mających bydź wskazanych i przy samey Licytacji co do ilości mających bydź wyznaczonych dzierżawca brać będzie.

6) Gdyby dzierżawca summy wylicytowaney w terminie oznaczonym nie wniósł do depozytu sądowego, tedy z iego szkodą nowa dóbr Licytacja zostanie nakazana, a w przypadku nizey wylicytowanego czynszu dzierżawnego, za kwotę niedostaiającą on maffie pupillarney odpowiedzieć winien będzie.

7) Po skończonym trzecim dzierżawy roku, nie oczekując poprzedniego wypowiedzenia, z possessyi bez zwłoki będzie winien nstąpić. — Wszysey zatym dobra rzeczzone dzierżawieć sobie życzący mają się d. 25 Czerwca r. b. o godzinie 9 z rana w C. K. Sądach tuteyszych znajdować, gdzie Licytacja odzrawiać się będzie.

W Krakowie dnia 23 Kwietnia 1806.

Jakób Kulczycki.

Jozef de Cronenfels S. P. R. K.

Karol de Reinheim.

Z Rady C.K. Sądow Szlach. Krakowskich Galicyi Zachodniey.
Beck.

Dnia 31 Lipca r. b. o godzinie 9 przed południem, będzie się od strony Prefektury Kameralney Białopromnickiey na 3 letnie zaarędownie dwóch następujących pańskich młynow, Licytacja agitować, która possessya od 1 Listopada 1806 zacząwszy aż do ostatniego Października 1809 roku trwać ma.

Pierwszy młyn Białopromnicki jest od trzech kamieni z jedną stęgą na jagły, przy którym cena fiskalna czyni 403 ryń. 30 kr.

Drugi młyn w wsi Zielonkach, który inaczej wielki araryalny młyn zwany będzie, jest od trzech kamieni, do którego grunt na korey 17 garcy 12 $\frac{1}{2}$ wysiewu należy, wynosi cena fiskalna 450 ryń. — Ochotnicy (od których żydzi wyłączaia się) mają się na naznaczonym dniu; opatrzwszy się 10 od sta. jako Vadium w kancelaryi tutejszey Białopromnickiej znajdować. — Resztę kondycyy arędowne przy Licytacji oznaymia się.

W Białopromniku d. 1 Maja 1806.

Jożef Widmann Prefekt.

Dnia 17 Czerwca o godzinie 9 z rana w C. K. Urzędzie Cyrkularnym Krakowskim, przez C. K. Prefekturę Promnicką należne dziesięciny wytyczne przez publiczną Licytacją (przy której poddani na własne swoje dziesięciny pierwszeństwo mieć będą) najwiecey dającym na rok jeden, to jest: z krescencyi ozimey i iarey roku 1806 z należujących dobr i wsiow puszczone będą; iako to:

Z Pisar w fiskalney cenie	79 ryń.	— kr.	Z Przytoczna		
- Radwanowic	238	— — —	- Harleiowa	} Razem	344 ryń. 10 kr
- Palesnicy	21	— 15 —	- Krępi		
- Makowa	32	— 30 —	- Krzewki		
- Krzywopłot	33	— — —	- Krzeczowki		
- Adamowic	25	— 15 —	- Stężycy		
- Krzeszowic	225	— — —	- Sokoli		
- Batowic	195	— 7 $\frac{6}{8}$ —	- Macieiwicy		
- Bosutowa	12	— 30 —	- Wawrzeńczyce		
- Sułoszowa	184	— 22 $\frac{1}{2}$ —	- Stręgorzyc		
			- Złotnik		

Chęć do Licytowania mający dnia i godziny namienioney w kancelaryi Cyrkularney nadgłośić się, zaś kondycye Licytacyjne zawsze w kancelaryi Prefektury Promnickiej wyczytać mogą. Na Promniku d. 30 Kwietnia 1806.

Jożef Widmann.

Magistrat C. K. Stołecznyego Miasta Krakowa Galicyi Zachodney, Szczepanowi Kokoway ninieyszym obwieszczeniem wiadomo czyni, iż kurator do spraw majątku zbiegu wierzycieli zmarłego Mikołaja Ikowskiego P. Adwokat Bienkiewicz u tutejszego Magistratu Krakowskiego przeciw niemu w sprawie o zapłacenie 133 Zł. ryń. 41 kr. z prowizyą żałobę podawszy, o sądową pomoc co sprawiedliwość wymaga dopraszał się. — Gdy zaś Magistrat tutejszy dla niewiadomego iego pomieszkania miejsca, i wcale w Ces. Kr. dziedzicznych krajach nie znajdowania się, iemu Szczepanowi Kokoway tu będącego adwokata JP. W. P. D. Litwińskiego z iego niebezpieczeństwem i kosztem za zastępcę postanowił, z którym zaczęta sprawa podług ustawy sądowej dla C. K. krajow przepisany prowadzona i rozszadzona będzie; przeto ninieyszym w tym zamiarze napomina się, ażeby w przeciągu dni 90 stanął albo zastępcy ustanowionemu, i jeżeliby iakowe miał prawne dowody wcześniej przestał albo nakoniec innego ktoregokolwiek pełnomocnika obrał i tutejszemu sądowi oznaymił, zgoła stosownie do przepisow tych przyłożył prawnych środków, któreby ku swey obronie najpotrzebnieysze upatrywał, ile że przeciwne z swego spóźnienia zapasć mogące skutki sobie samemu przypisać będzie powinien. Tak bowiem opiewaią przepisane dla C. K. krajow prawa.

Hirschberg.

*Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecz: Krakowa.
Dnia 11. Kwietnia 1806.*

Grofs.

Przez C. K. Sady Szlacheckie Prowincjonalne Tarnowskie wszystkim i pojedynczo kogo się tyczyć może ninieyszym Edyktem wiadomo się czyni, iż dobra Zabawa do Mally suk-

profesjonalnej niegdys Kazimierza Woyciechowskiego nalezace, w Cyrkule Becheńskim podo-
zone, a sadownie w summie Zł. pol. 500,782 albo Zł. ryń. 125,195 oszacowane, przez pu-
bliczną Licytacją na dziedzictwo tu w Sądzie sprzedawane będą, a to pod następującymi wa-
runkami:

1) Wszyscy kupujący przed zaczęta Licytacją vadium w summie Zł. pol. 12,000 zło-
żyć powinni, inaczej do Licytacji przypuszczonemi nie będą, która summa na vadium zło-
żona kupicielowi z summy zalicytowanej potrącona zostanie.

2) Reszta zalicytowanej summy przy dobrach sprzedających się zostawac będzie, od
którey kupiciel, a właśnie od czasu Inromiffy do tychże dóbr do depozytu sądowego po
5/100 prowizyi płacic obowiązany, dopoki projekt podzielenia teyże substancyi między suk-
cesorow, mający się robic, od C. K. tego Sądu approbowanym nie zostanie, po którym

3) Powinien będzie kupujący Schedy zalicytowanej summy wieloletnim sukcesorom
przypadające, tymże w terminie dni 30 od dnia doręczonego sobie w tey mierze mandatu są-
dowego wypłacic. Zaś

4) Schedy małoletnich daley przy dobrach sprzedających się z prowizją 5/100 do de-
pozytu sądowego z góry opłacic się mająca, tak długo zostawac powinny, dopoki sukceso-
rowie małoletni wieloletności swojej niedostąpią, albo dopoki w małżeńskie śluby nie wniy-
dą, w których obydwóch przypadkach

5) Powinien będzie kupiciel postępnie, a w prawdzie każdemu z sukcesorow z osobna
wieloletność dostępującemu, sukcesorowi zaś w stan małżeński wstępującemu małoletnemu,
za pewnością intabulowaną, schedy w terminie dni 30 od dnia odebranego sądowego manda-
tu wypłacic. Potym

6) Więcey dający obowiązany będzie długi na dobrach będące, jako ratę zalicytowa-
ney summy na siebie przyjac, jeżeli kredytorowie wypłacenia tychże chciec będą, na ostatek

7) Jeżeli kupiciel choc jedną z powyższych kondycyi w terminie nie dopełni: złożone
vadium utraci, które na rzecz sukcesorow Woyciechowskich przypadnie, a na koszt ta-
kowego kupiciela powtorna Licytacja tychże dóbr ogłoszona zostanie. — Dla czego na tę
wspomnioną Licytacją tu w Sądzie mającą się odprawiac, trzyl terminu, pierwszy 17 Czerw-
r. t. drugi 17 Lipca r. t. a ostatni 19 Sierpnia r. t. zawsze o godzinie 3ciey po południu sta-
nowią się, wszystkim zaś kupic chcącym wolno się zostawia inwentarz i akt detaxacyi tych-
że dóbr w Registraturze tuteyszey sądowej przeyrzeć. W Tarnowie d. 20 Marca 1806 r.

Przy Magistracie Kamienieckim zawakowało miejsce Syndyka z pensją roczną 300 Zł.
ryń. dla osadzenia więc tego jest konkurs na dzień 4 Czerwca r. b. z tym dokładem rozpisa-
nym, iż kompetenci życzący sobie tego miejsca, opatrzwszy się dekretemi Eligibilitatis z
linii polityczney i sądowniczey, jako też zaświadczeniem moralności, prozby swe naydaley
do wspomnionego terminu do C. K. Urzędu Cyrkularnego Złoczowskiego podac mają.

W Krakowie dnia 15 Maia 1806.

Na dniu 31 Maia r. b. następujące Piszczackie mieyskie Realności jako to: grunt Woy-
towski, grunt Ostrowski, łąki na Wypuść i łąka Hulcze na czas od 24 Czerwca 1806 aż do
ostatniego Października 1808 poiedynczo naywięcey dającemu w aręde puszczone zostaną.

Roczne ceny fiskalne są:

1. Gruntu Woytowskiego	23 ryń. 47 kr.
2. Gruntu Ostrowskiego	7 — 55 —
3. Łąki na Wypuść	113 — 27 —
4. Łąki Hulcze	9 — 9 —

Chęc zaarędowania mający 10tą częścią ceny fiskalney jako vadium opatrzec się i na d.
31 Maia r. b. o godzinie 9 ranney w Piszczacu Cyrkułu Kieleckiego znaydowac się mają.

W Krakowie d. 17 Maia 1806.

Ponieważ wypisany konkurs na dzień 14 Lutego r. b. względem zawakowanego miey-

sea Syndyka z pensją roczną 300 Zł. ryń. przy Magistracie Zywieckim dla niezgłoszenia się zdatnych kompetentów bezskutecznie upłynął: przeto powrotny konkurs na dzień ostatniego Maja r. b. wypisuje się z tym doktrydą, iż kompetenci życzący sobie to miejsce otrzymać, opitrzywszy próżby swe dekretemi Eligibilitatis z linii polityczney i sądowniczey, jako też zaświadczeniem moralności próżby swe naydaley do wspomnianego terminu do C. K. Urzędu Cyrkularnego Myslenickiego podawać mają. W Krakowie d. 5 Maja 1806.

Na d. 16 Czerwca t. r. bądzie od C. K. Urzędu Cyrkularnego Krakowskiego na mocy wysokiego Gubernialnego rozporządzenia pod dniem 10 i 21 Aprila b. r. Nr. 10411 będą papieru, pior., ołówek i laku rekwizyta Krakowskiego Magistrata zawierające w sobie:

20 Liber Medyan	} Papieru.	15,000 Sztuk pior.
100 — do pakowania		900 — czarnych ołówek.
16 — Pocztowego		456 — czerwonych detto f
60 Ryż vulgo Kanzlei		85 Funtow Laku
79 — Konceptowego		

na trzy następujące roky mniej żądającemu Liferantowi licytando zakontraktowne. Chęć mający zakontraktowania, mają się na wyżej wyrażonym dniu z rana o godzinie 9 w Krakowskim Magistracie na Brackiej ulicy znajdować. W Krakowie dnia 30 Aprila 1806.

Baum.

Z Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa ninieyszemi nakazuie się, ażeby obywatela tak Krakowa jako i Kaźmierza, osobliwie zaś owi przy publicznych placach, drogach i gościńcach domy swoje mający, w lecie w miesiącu Miu, Czerwcu i t. d. aż do Listopada gdy kurz powstanie, przed swemi domami do pół drogi lub placu dwa razy na dzień to jest z rana pomiędzy 7 i 8, zaś w południe między 1 i 2 godziną czystą wodą pokrapiać i prochy zmiatać kazali, które potem stąd wywiezioneni zostaną. — Magistrat spodziewa się punktualnego dopełnienia tego nakazu tym pewniey, gdy w przeciwnym razie niezachowania, niedbałstwo strosfem policyynym ukarane bydź będzie musiato.

Gollmayer.

Z Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa dnia 13 Maja 1806.

Grofs.

Mocą tego uwiadomienia do każdego podaie się wiadomości, że Realności zawałowanego Probostwa do szpitala należącego w Ostrowie stosownie do wysokiego gubernialnego rozporządzenia dnia 14 Lutego r. b. Nr. 52017 od 24 Czerwca r. b. rano o godzinie 9tey in loco Ostrow w aslystency jednego kommissarza cyrkul. za cenę wywołującą 100 zł. ryń. publicznie w arendę wypuszczone bydź muszą. Ochoę arendowania mający mają się zatem na oznaczonym dniu in loco Ostrow w Cyrkule Bielskim z 10to procentowym wadium znajdować, gdzie im potem przed zaczęciem licytacyi dalsze kondycye oznaynione zostaną.

W Krakowie dnia 9 Maja 1806.

Przy Magistracie Radomskim zawałowato miejsce kassjera z pensją roczną 300 ryń dla osadzenia więc tego konkurs na dzień ostatniego Maja r. b. wypisuje się, zaczyn kompetenci życzący sobie tego miejsca mają się zaopatrzyć zaświadczeniem umiętności Niemieckiego, języka, rachunkow, moralności, jako też kancją 600 zł. ryń. i próżby swe naydaley do wspomnianego terminu do Urzędu Cyrkularnego Radomskiego podać.

W Krakowie d. 16 Maja 1806.

Przy Magistracie Starasolskim w Cyrkule Samborskim jest miejsce zawałowane syndyka z pensją roczną 300 zł. ryń. dla osadzenia którego konkurs na dzień 15 Czerwca r. b. rozpisuje się, kompetenci więc życzący sobie tego miejsca mają się zaopatrzyć dekretemi Eligibilitatis z linii polityczney i sądowniczey, jako też zaświadczeniem moralności, i próżby swe naydaley do wspomnianego terminu do Urzędu Cyrkularnego Samborskiego podać.

W Krakowie d. 16 Maja 1806.